

δειγματα της ιατρικής των επεμβάσεως ἀρ-
κει ἔστω καὶ ἀπαξ μετὰ πίστεως νὰ τοὺς
ἐπάλεσεν ὡς ἰατροὺς εἰς τὸ σπῆτί του; Ἡ
πόλις τῶν Πατρῶν ἦτις σεμνύνεται διότι
εἰς τοὺς κόλπους της διατηρεῖ ὁσῶτα τῶν
Ἀγίων Ἀναργύρων, δύναται ἐπίσης καὶ
δικαίως νὰ σεμνύνηται διότι ἐπαξίως κα-
τέχει ταῦτα καὶ γνωρίζει νὰ ἐγνωμονῇ
τοὺς Ἁγίους Ἀναργύρους διὰ τὰς ἀναργύ-
ρους ὑπηρεσίας των. Τοῦτου ἀπόδειξις τὸ

ὅτι ἐντὸς ἀφαντάστως ἐλαχίστου χρονικοῦ
διαστήματος ἀνήγειρε περιναλῆ ναὸν εἰς τι-
μὴν τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων. Ἦδη ἐναπό-
κειται ἡ ἐσωτερικὴ τοῦ ναοῦ διακόσμησις
ἦτις πεποιθήμεν ὅτι θὰ συντελεσθῇ τα-
χέως χάρις καὶ εἰς τὰς ὁμολογουμένως ἀ-
κνους προσπαθείας τῶν ἐντεταλμένων ἀλ-
λὰ κυρίως καὶ εἰς τὰ φιλόδηρηκα τῶν Πα-
τρῶν αἰσθήματα.

ΑΠΟΛΟΓΗΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ

ΟΙ ΑΠΙΣΤΟΙ ΚΑΙ Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΩΝ ΓΡΑΦΩΝ

Ιον

Ἡ ἀπιστία ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας εἶναι δυσ-
τυχῶς τόσο κοινὴ, τόσο ἐνεργητικὴ, τόσο
καταστρεπτικὴ, ὥστε παρίσταται ἀνάγκη νὰ
ἐλκύσῃ τὴν προσοχὴν μας. Βεβαίως ἡ πίστις
μας ὡς θρησκεία δὲν διατρέχει οὐδένα κίνδυ-
νόν καθ' ὅτι Πύλαι Ἄδου οὐ κατισχύουσιν
τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τὸ ἀλάθητον τοῦ Λυτρω-
τοῦ μας στόμα, ἀλλ' ἡ πίστις μας ὡς ἀτόμων
διατρέχει μεγάλους κινδύνους καθ' ἑκάστην,
ἐφ' ὅσον εἴμεθα ἀκατάρτιστοι ἐν τῇ πίστει καὶ
δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ δίδωμεν λόγον παντὶ
τῷ αἰτοῦντι. Ἄν δὲν διέτρεχον κίνδυνον νὰ
παρασυρθοῦν οἱ ἀσθενεῖς τῇ πίστει, τότε ὁ
τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἔπρεπε νὰ ἐφερομένοθα
ἐν προκειμένῳ θὰ ἦτο ἡ περιφρόνησις καὶ ὁ
οἶκτος.

Ἐπειδὴ ὅμως μεγάλη ἡ βλάβη τοῦ κοινοῦ,
δι' αὐτὸ πρὸς χάριν τῶν Νέων τῆς Ἐνώσεώς
μας καὶ τῆς ἐν γένει κοινωνίας μας, θὰ δεῖξω-
μεν δι' ὀλίγων τὰ αἷτια τῆς τρομερᾶς ἀπιστί-
ας, τὰς συνεπείας καὶ τὰ πρόχειρα τῆς θερα-
πείας μέσα, ἐπὶ τῇ βίασει τῆς πείρας, τῆς λογι-
κῆς καὶ τῆς Ἱστορίας, ἀποδεικνύοντες συνάμα
καὶ τὴν Θεοπνευστίαν τῶν Γραφῶν.

ΤΑ ΑΙΤΙΑ

Α.

Πρῶτον καὶ κύριον αἷτιον τῆς ἀπιστίας εἶ-
ναι ἡ ἁμαρτία, ἦτις διττῶς προκαλεῖ τὴν ἀπι-
στίαν. Ἀφ' ἑνὸς μὲν ἵνα δικαιολογηθῇ ὁ ἁμαρ-
τάνων καὶ εὖρη ἀνάπαυσιν συνειδήσεως (ἦν
οὐδέποτε ὅμως εὐρίσκει!) ἀφ' ἑτέρου διότι κλείει
τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὴν ἀλήθειαν, συσκοτί-
ζει τὸν νοῦν καὶ παρουσιάζει τὴν Γραφὴν ὡς

ἀνοηταίνουσαν καὶ μωρολογουσαν! καὶ τοῦτο
ὑπὸ διάφορα προσήματα καὶ διαφόρους δικαι-
ολογίας, καθ' ὅτι ἡ Γραφή καὶ ἡ πίστις ἐλέγ-
χει τὸν ἐφάμαρτον καὶ ἄτακτον βίον των. Δι'
αὐτὸ ὡς γνωστὸν ὅλοι σχεδὸν οἱ ἀπιστοὶ εἶναι
καὶ εἰς ἑπακρον ἀνήθικοι. Καὶ ὅσον περισσότε-
ρον γίνεται τις ἀνήθικος, ἐπὶ τοσοῦτον πλησιάζει
τὴν θύραν τῆς ἀπιστίας.

Ὅλοι μας θὰ ἔχωμεν παρατηρήσει ὅτι ὁσά-
κις χωρίον τι τῆς Γραφῆς ἐλέγχει μίαν προᾶξίν
μας προσπαθοῦμεν νὰ δώσωμεν ἄλλην ἐξήγη-
σιν τοῦ χωρίου τούτου, οἱ διεστραμμένοι ὁμῶς
προχωροῦν ἔτι περαιτέρω καὶ διωστρέφουν τὸ
χωρίον, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ τὸ ἐξοβελίζουσι τελεί-
ως. Τὸ τοιοῦτον πολλάκις ἐπαναλαμβάνομεν
ἄγει εἰς τὴν ἄρνησιν ὁλοκλήρου τῆς Θεοπνεύ-
στου Γραφῆς, καὶ τέλος εἰς τὴν ἀπιστίαν.

Β.

Ἐτερον ἐπίσης σπουδαῖον αἷτιον τῆς ἐπι-
κρατούσης νῦν ἀπιστίας εἶναι καὶ ἡ **μὴ ἐν Χρι-
στῷ ζωὴ τῶν Χριστιανῶν**. Αἱ πολυποικίλοι
καὶ ποικιλόμορφοι αἱρέσεις, τὸ ἀλληλοφάγωμα
τῶν Χριστιανῶν ἕνεκα τοῦ ὁποῖου βλασφημεῖ-
ται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἐν τοῖς Ἑθνεσι, κατὰ
τὰ ἀλάθητα χεῖλη τοῦ Χριστοῦ μας, ἡ ἀουμ-
φωνία τῶν λόγων πρὸς τὰ ἔργα τῶν ὁπαδῶν
τοῦ Λυτρωτοῦ προκαλοῦν εὐλόγως τὴν δυσπι-
στίαν καὶ τέλος τὴν ἀπιστίαν. Ὅλοι αἱ αἱρέ-
σεις παρουσιάζονται ὡς στηριζόμεναι ἐπὶ τῆς
Γραφῆς, ὁ δὲ λαὸς μὴ δυνάμενος νὰ διακρίνῃ
ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν ἀλήθειαν παρασύρεται ἐδῶ καὶ
ἐκεῖ καὶ τέλος δυσπιστεῖ, περιφρονεῖ, καὶ ἀρ-
νεῖται τὴν Θεοπνευστίαν τῆς Γραφῆς, ἄρα κα-
τὰ τὴν πίστιν του. Ἐπίσης ὁ κόσμος συγγέει πρό-
σωπα καὶ πράγματα καὶ τὰ λάθη καὶ τὰς ἀτε-
λείας τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Χριστοῦ ἐπιρρί-
πτει κατὰ τῆς Θρησκείας, μὴ ἐφαρμοζῶν ὅτι
ὁ Χριστὸς εἶπε διὰ τοὺς Φαρισαίους. Βεβαίως
ὅπως φροντίζῃ νὰ διακρίνῃ τὰ κίβδηλα ἀπὸ τὰ
ἀληθῆ νομίσματα, οὕτω πρέπει νὰ φροντίζῃ

νά διακρίνη τὴν ψευδῆ ἀπὸ τὴν ἀληθῆ χριστιανικὴν διδασκαλίαν καὶ ζωὴν, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν τὸ κάμνει καὶ ἐμπίπτει καθημερινῶς εἰς παγίδας. Τοῦτο βλάπτει περισσότερο ἀπὸ ὅλα τὰ ἀθεϊστικὰ κηρύγματα, συγγράμματα καὶ δημοσιεύματα.

Γ.

Ἐτερος σπουδαῖος λόγος, ὅστις προκαλεῖ τὴν σύγχρονον ἀπιστίαν εἶναι καὶ ἡ παχυλὴ ἄγνοια τῆς Γραφῆς, τῆς Ἱστορίας καὶ τῆς ἐπιστήμης. Μανθάνουν στὰ πεταχτὰ μερικὰ ἀνόητα ἐπιχειρήματα ἀθεϊστῶν καὶ ἐνίοτε εὐλογοφανῆ μεγάλων ἀπίστων συγγραφέων καὶ τὰ προβάλλουν προπετῶς ἀποστηθίζοντες ταῦτα. Λέγουν π. χ. ὅτι ἡ Γραφή διδάσκει τὸ **«πίστευε καὶ μὴ ἐρεῦνα»**, τὸ δ **σκοπὸς ἀγιάζει τὰ μέσα**, τὸ **καλὰ καὶ συμφέροντα** κ. λ. π. καὶ ἐπ' αὐτῶν καὶ ἄλλων σχετικῶν στηριζόμενοι, ἄτινα οὐδαμοῦ τῆς Γραφῆς ὑπάρχουν, διακηρύττουν ὅτι ἡ Γραφή περιέχει ἀντιφάσεις, ἄτοπα κ.λ.π. Ἄλλοι λέγουν ὅτι λόγια σὰν τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ εἶπον καὶ ἄλλοι σοφοί, καὶ τὴν στιγμήν ποῦ τοὺς προκαλοῦμεν νὰ μᾶς εἶπουν μερικὰ ἐκ τούτων, σιγοῦν ὡς ἰχθύες. **Δεινὸν ἢ ἄγνοια καὶ ἀπειρῶν κακῶν πρόξενος.**

Δ.

Ἐτερος ἐπίσης σπουδαῖος λόγος, ὅστις προκαλεῖ τὴν ἀπιστίαν, εἶναι καὶ ὁ **ἐγωϊσμός**. Ἐπειδὴ ἰδίως οἱ νέοι τῆς ἐποχῆς μας θέλουν νὰ φανοῦν ὅτι γνωρίζουν κατὰ περισσότερο ἀπὸ τοὺς ἀγραμμάτους, μεταχειρίζονται πομπώδεις ἐκφράσεις καὶ ξενικὰ ὀνόματα ἵνα προκαλέσουν τὴν κατάπληξιν καὶ τὸν θαυμασμὸν τῶν ἀγραμμάτων χωρικῶν καὶ οὕτω φηγοῦράρουν ὡς σοφοί. Ἐπίσης ἐπειδὴ δὲν δύναται νὰ ἐνοήσουν ἢ νὰ συμβιβάσουν μερικὰς **φαινομενικὰς ἀντιφάσεις** τῆς Γραφῆς, νομίζουν ὅτι δύναται ν' ἀπορρίψουν ταύτην. Καὶ οὕτω ἐν φ' ὁμιλοῦν δῆθεν ἐν ὀνόματι τῆς λογικῆς καὶ τῆς ἐπιστήμης περιπίπτουν εἰς παιδαριώδη παραλογισμὸν. Ἐπειδὴ π. χ. δὲν δύναται νὰ λύσω ἐν πρόβλημα τῆς ἀριθμητικῆς, ἄρα δικαιοῦμαι νὰ διακηρύξω ὅτι δὲν ἔχει λύσιν τὸ πρόβλημα τοῦτο ἢ ὅτι εἶναι ψευδές; Παρόμοιον τι πράττουν καὶ οἱ ἄπιστοι ἐν προκειμένῳ. Ποίους παραλογισμοὺς προκαλεῖ ὁ ἐγωϊσμός! Εἶναι δυνατὸν καὶ λογικὸν ὁ πεπερασμένος νοῦς τοῦ ἀνθρώπου νὰ περιλάβῃ ἐν ἑαυτῷ τὸ ἄπειρον, καὶ ἂν τὸ περιλάβῃ (ὡς θέλουν οἱ ἄπιστοι) εἶναι δυνατὸν τὸ τοιοῦτον νὰ εἶναι ἄπειρον; Ὡστε ἐπειδὴ παραλογοῦνται οἱ ἄπιστοι ἄρα ἢ

Γραφή δὲν εἶναι Θεόπνευστος καὶ ἐπομένως δὲν ἀληθεύει!!!

ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ

Α.

Ὅπως ἡ ἁμαρτία γεννᾷ τὴν ἀπιστίαν, οὕτω ἀλληλενδέτως καὶ ἡ ἀπιστία γεννᾷ τὴν **ἁμαρτίαν**. Ὡστε **συνέπεια ἄμεσος τῆς ἀπιστίας εἶναι καὶ ἡ ἁμαρτία**. Διὰ τῆς ἀπιστίας, ἀμφιβολίας πρὸς τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τῆς Εὐας εἰσηλθεν εἰς τὸν κόσμον ἡ ἁμαρτία ἣτις κατόπιν καὶ σὺν τῷ χρόνῳ ἐγέννησε τὴν ἀπιστίαν καὶ εἰδωλολατρίαν! Ἐκτοτε διαρκῶς ὁ διάβολος παγιδεύει τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν ἀπιστίαν διὰ τῆς ἁμαρτίας καὶ τὰνάπαλιν. Δηλ. τὸ ἔχει δίπορτον, ἀπ' ὅπου καὶ ἂν ἀρχίσῃ θὰ ἐπιτύχῃ. Ἐρευνήσατε οἷονδῆποτε ἄπιστον καὶ θὰ ἴδῃτε ὅτι εἶναι κοινωνικὸν ναυάγιον! Τὸ σαθρὸν τῆς ἀπιστίας θεμέλιον δὲν δύναται νὰ στηρίξῃ ἠθικὸν χαρακτήρα! Ἐὰν προσέξωμεν θὰ ἴδωμεν, ὅτι μόλις ἀρχίσωμεν νὰ παρεκκλίνωμεν τῆς εὐθείας ὁδοῦ ἀμέσως ὑπείσέρχεται ἐν ἡμῖν ἡ ἀμφιβολία καὶ τὰνάπαλιν.

Β.

Ἐτέρα ἀπαραίτητος συνέπεια τῆς ἀπιστίας εἶναι ἡ **ἀναρχία**. Ἀναρχία καὶ ἀπιστία εἶναι ἀλληλένδετα. Ἐὰν ρίψωμεν ἐν βλέμμα μεταξὺ τῶν ἀναρχικῶν θὰ ἴδωμεν ὅτι κατὰ 99)100 εἶναι καὶ ἄπιστοι οὗτοι. Ἀδύνατον ἀνθρώπος πιστεύων εἰς τὴν Θεοπνευστίαν τῆς Γραφῆς νὰ ἦναι ἀναρχικός. Ὁ Θεὸς ἡμῶν οὐκ ἔστι Θεὸς ἀκαταστασίας καὶ παντὸς φαύλου, ἀλλὰ τὰ πάντα ἐν τάξει γενέσθω, παραγγέλλει ἡ Θεόπνευστος Γραφή. Καὶ δι' αὐτὸ ἀκριβῶς εἰς τὰς ἐπαναστάσεις καὶ εἰς ἐκείνας αἰτινες κατ' ἀρχὴν ἔχουν καλὸν σκοπὸν συμβαίνουν τόσα ἐκτροπα διότι ἐλλείπει ὁ χαλινὸς τῆς Θεοπνεύστου Γραφῆς! Ὡστε ἀπὸ μᾶς ἀπόψεως ἢ μὲν ἐμπράγματος ἐφαρμογῆ τοῦ Χριστιανισμοῦ φέρεται τὴν ἀναρχίαν καὶ τοῦτο κυρίως λόγῳ τῆς καταδυναστεύσεως τῶν πτωχῶν ὑπὸ τῶν πλουσίων κ.λ.π. Ὡστε ὅταν ἐπικρατήσῃ ἡ Ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, διότι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, τότε θὰ βασιλεύσῃ καὶ εἰρήνῃ ἐν τῷ κόσμῳ καὶ θὰ λείψουν αἱ ἐπαναστάσεις, διότι ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ μόνος ἄρχων τῆς εἰρήνης.

Γ.

Ἐπίσης ἄμεσος συνέπεια τῆς ἀπιστίας εἶναι καὶ ἡ **ἀπελπισία καὶ ἡ ἀθλιότης τῶν ἀπίστων**! Οἱ ἄπιστοι οὐδέποτε κατὰ βάθος εἶναι ἄπιστοι. Δυνατὸν κατ' ἐπιφάνειαν νὰ ἔχουν κάποιαν εὐθυμίαν κατὰ βάθος ὅμως εἶναι ἀ-

ξιολύπητοι. Εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῶν εἶναι ζωγραφισμένη ἡ ἀθλιότης καὶ ἡ ἀπογοήτευσίς ἣτις συνεπάγει καὶ τὴν αὐτοκτονίαν, τὴν ὁποῖαν ἄλλως τε συνιστοῦν καὶ οἱ μεγαλύτεροι ὑλισται συγγραφεῖς! διότι ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας αὐτῶν λαλεῖ καὶ τὸ στόμα. Τὴν ἀπογοήτευσιν αὐτῶν συνιστῶσι καὶ εἰς τοὺς ἄλλους καὶ προσπαθοῦν νὰ τὴν μεταδώσουν διὰ τῶν ὑλιστικῶν δοξασιῶν των. Ὁ Χριστιανισμὸς πρῶτος διεκήρυξε τὴν αὐτοκτονίαν ὡς ἔγκλημα κατὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἑαυτοῦ μας, τῆς πατρίδος μας, τῶν οἰκείων μας κ.λ.π. Πρὶν δὲν ἐθεωρεῖτο ὡς ἔγκλημα ἡ αὐτοκτονία κατὰ τὸ σκότος τῆς εἰδωλολατρίας εἰς ὃ θέλουν νὰ μᾶς ἐπαναφέρουν οἱ ὑλισταὶ πάλιν.

Δ.

Ἄμεσος συνέπεια τῆς ἀπιστίας πρὸς τὴν Θεοπνευστίαν τῆς Γραφῆς εἶναι ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ ὁ *ἀπελιπίς τάφος!* Εἶναι ἀλήθεια ὅτι τὸν τάφον καλύπτει σκότος, ἀλλὰ τοῦτο καθίσταται ζοφερώτερον μὲ τὴν ἀπιστίαν. Ὑπὸ τὸ φῶς τῆς Θεοπνεύστου Γραφῆς τὸ σκότος τοῦτο κάπως διαλύεται. Βεβαίως δὲν διαλύεται τελείως τὸ πέραν τοῦ τάφου σκότος ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ ζωοποιὸς πίστις καὶ τὰ ἐκ ταύτης ἀγαθὰ ἔργα, ἀλλὰ πάντως μένει κάπως ἡ Γραφή ἐν τῷ ἀύχμηρῷ τόπῳ, ἕως ὅτου φωσφόρος ἀνατελλῇ καὶ ἡμέρα καταυγάσῃ κατὰ τὴν Γραφήν. Ἐπίσης ὡς ἐν ἐσόπτρῳ βλέπομεν ἤδη πέραν τοῦ Τάφου διὰ τῆς Θεοπνεύστου Γραφῆς μέχρις ὅτου τὰ ἴδωμεν καθὼς ἐστὶ. Ὅστις ἔχει παραστή εἰς τὸν θάνατον πιστοῦ καὶ ἀπίστου θὰ ἔχει ἀντιληφθῇ τὸ ἀβυσσαλέον χάσμα τὸ χωρίζον τὸν θάνατον τοῦ ἐνὸς ἀπὸ τὸν τοῦ ἄλλου. Τίς ποτὲ ἤκουσε ἕνα καλὸν χριστιανὸν νὰ μετανοήσῃ τὴν τελευταίαν τῆς ζωῆς του στιγμήν διὰ τὴν πίστιν του; Οὐδεὶς! Πόσοι ὅμως ἀπίστοι δὲν ἔκλαυσαν πικρῶς καὶ δὲν μετενόησαν εὐρεθέντες πρὸ τοῦ γνωστοῦ ἀγνώστου δηλ. τοῦ τάφου; Παραλείπομεν τὴν πέραν τοῦ τάφου αἰώνιον δυστυχίαν καὶ ἀρκούμεθα εἰς ὃ,τι καὶ ἐδῶ φαίνεται ἵνα ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ ἀπιστία καὶ ἐδῶ καθιστᾷ δυστυχεῖς τοὺς ἀπίστους.

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Α.

Ἄριστον φάρμακον πρὸς θεραπείαν τῆς ἀσθενείας τῆς ἀπιστίας εἶναι *ἡ καλὴ ζωὴ τῶν χριστιανῶν!* Δὲν ὑπάρχει ἰσχυρότερον ἐπιχειρημα κατὰ τῶν ἀπίστων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀποδοχομένων τὴν Θεοπνευστίαν τῶν Γραφῶν. Οἱ

πρῶτοι χριστιανοί, οἱ ἄλιεῖς καὶ ἀγράμματοι δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου ἐπεβλήθησαν καὶ συνέτριψαν τὴν ἀπιστίαν τοῦ εἰδωλολατρικοῦ κόσμου! Τίς ἔστιν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον; ἡ πίστις ἡμῶν, βροντοφωνῶν ἀπαντᾷ ὁ Υἱὸς τῆς Βροντῆς Ἰωάννης. Ἄλλ' ἡ πίστις ἡ δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη καὶ οὐχὶ ἡ νεκρὰ καὶ ἀνεγέρητος ὡς βροντοφωνεῖ ἐπίσης καὶ ὁ οὐρανοβάμων Παῦλος. Διὰ τοῦ σιωπηλοῦ των παραδείγματος τὸ ὁποῖον ὁμιλεῖ εὐγλωττότερον πάσης ρητορείας ἐπανεφέρουν πολλοὺς εἰς Χριστὸν ἔστω καὶ ἀγράμματοι. Πόσα παραδείγματα καὶ ἀπίστων ἔχομεν, οἵτινες μετ' ἀπολύτου σεβασμοῦ ἴστανται πρὸ τῶν εὐσεβῶν ἔστιν καὶ ἀγράμμάτων τῶν ὁπίσθεν ἡ εὐσέβεια λάμπει καὶ διὰ τῶν καλῶν των ἔργων. Ἴδου λοιπὸν καὶ ἄριστον μέσον πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἀπιστίας καὶ ἐνίσχυσιν τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως.

Β.

Ἐτερον ἐπίσης σπουδαῖον φάρμακον πρὸς θεραπείαν τοῦ κακοῦ τῆς ἀπιστίας εἶναι καὶ ἡ *μετὰ ταπεινώσεως καὶ ἀνευ προκαταλήψεως μελέτη τῆς Γραφῆς.* Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ καταφύγωμεν εἰς μελέτην ἀπολογητικῶν συγγραμμάτων σοφῶν ἀπολογητῶν. Ἡ Γραφή ἀποδεικνύει ἄφ' ἑαυτῆς τὴν Θεοπνευστίαν τῆς! Ὡστε πᾶς ὁ εἰλικρινῶς θέλων νὰ κατανοήσῃ τὴν ἀλήθειαν δύναται νὰ μελετήσῃ ταύτην μετὰ προσοχῆς, ταπεινώσεως καὶ ἀνευ προκαταλήψεως καὶ ἀσφαλῶς θὰ φωτισθῇ καὶ θὰ διακρίνῃ τὴν ἀλήθειαν. Τοῦτου ἔχομεν πολλὰ παραδείγματα. Πῶς εἶναι δυνατὸν ν' ἀνοίξωμεν ἕν βιβλίον ἐσφραγισμένον ἑπτὰ σφραγίσιν, ὡς εἶναι ἡ Θεοπνευστος Γραφή εἰμὴ διὰ προσευχῆς ἀπροκαταλήπτου; Ἄφ' οὐ ἡ ἴδια ἡ Γραφή βροντοφωνεῖ ὅτι μόνον μετὰ πίστεως ζῶντες καὶ ἐναρέτως μελετῶντες δύνανται νὰ ἐμβραθύνουν εἰς τὰ νοήματα τῆς Γραφῆς. Ἐπειδὴ δὲν μελετοῦν τὴν Γραφήν ἀπροκαταλήπτως δι' αὐτὸ καὶ δὲν τὴν ἐννοοῦν καὶ οὐτε τὴν πιστεύουν ὡς Θεοπνευστον. Πόσοι ἀπίστοι ἐν μιᾷ στιγμῇ ἀνανήψεως δὲν ἀνεῦρον τὴν ἀλήθειαν καὶ μετενόησαν.

Ἅγιος δὲν ἀπέστειλεν εἰσέτι τὴν συνδρομὴν του, παρακαλεῖται θερμῶς νὰ τὴν ἀποστείλῃ ὅστις δὲν λαμβάνει τακτικῶς τὸ φύλλον καὶ ὅστις ἀλλοσεῖ κατοικίαν, παρακαλεῖται ἐπίσης ὅπως μᾶς εἰδοποιῇ περὶ τούτου ἐγκαιρῶς.